

Tamtamy

Petra Černocká

Tam, kde je tráva jak mech sametový,
prostý kámen se zvedá,
jméno v něj někdo vytesal, neodpoví,
tomu kdo stále hledá,
Té dívce, jež u dveří, čeká stále a nevěří,
že se probudit nedá.

Šel tenkrát do války, pozdrav jí dal,
poslal dopisy bílé,
Dny jako korálky čas dávno vzal,
ztěžkly čekání chvíle,
A dívka snad tisíc let čeká stále,
že přijde zpět, že se vrátí k své milé.

Tamtamy duní dál, jako tenkrát z dálky,
tamtamy duní dál, tesknou píseň z války,
Tamtamy duní dál, ruší její spaní,
tamtamy duní dál, zapomenout brání.

Tak přešel čas, řeka dnů valí se dál,
teskná polnice troubí,
Zas jiný pohřbil náruč snů, včera se smál,
teď se zemí se snoubí,
A jdou další vojáci, vřavou bojů se trmácí,
cesty hroby tam vroubí.

Tamtamy duní dál, jako tenkrát z dálky,
tamtamy duní dál, tesknou píseň z války,
Tamtamy duní dál, ruší její spaní,
tamtamy duní dál, zapomenout brání.

Tamtamy duní dál, jako tenkrát z dálky,
tamtamy duní dál, tesknou píseň z války,
Tamtamy duní dál, ruší její spaní,
tamtamy duní dál, zapomenout brání.